

μένου πρὸς τὸ κατὰ τὴν ὑποκριτικὴν δεύτερον ἔγκειται ἐν τῇ στίξει, τῶν κομμάτων ἀντὶ στιγμῶν καὶ ἴδιᾳ τῶν ἀποσωλητικῶν, ἀτινα χωρίζουσι τὸ misérable! τοῦ et je vis! Τοῦτο δὲ διότι οὐ λέξις misérable! τὸ κυριώτατὸν ἐστὶ σημεῖον, εἰ μὴ τὸ ὑπέροχον ὄρμῆς, οὔτις ἀρχεται πρὸ τεσσάρων στίχων. Ή λέξις αὕτη κατὰ σημασίαν καὶ τονισμὸν συνάπτεται τῇ πηγούμενῃ αὐτῇ. Ή μελέτη δὲ τοῦ κειμένου ἐπὶ πλέον φανεροῦ διὰ μετὰ τὴν λέξιν misérable! ἔξελληξις λιαν σαφῆς φέρεται καὶ διὰ τὸ et je vis! ἀνίκει νέφροις καὶ δέον κατὰ σημασίαν καὶ τονισμὸν νῦν συνάπτεται τοῖς ἐπομένοις. Ἐν τῷ misérable ἡ Φαίδρα θίγει τὸ ὑψηστὸν σημεῖον τῆς παθήσεως αὐτῆς τοῦ τρόμου καὶ φόβου ὑφ' ὧν κατέχεται. Ὁλον τὸ χωρίον δέον νῦν λεχθῆ ἐν ταραχῇ ἐπὶ μᾶλλον πυρετώδην καὶ πνευστιώδην, ἀμα δὲ διὰ φωνῆς βαθεῖας, βαινούσης ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὴν κωφήν· ἔκαστος στίχος κατέρχεται κατὰ τόνον τοῦ προτέρου, φανερῶν τὴν βαθυμιαίαν μετάβασιν τοῦ αἰσθήματος. Τὸ δὲ et je vis είναι τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως νέας ὄρμῆς ἐν ἐκλάμψει εἰρωνικῆς καὶ θλιβερᾶς.

Ἐκ τούτων συνάγεται εὐκόλως ὅτι καὶ ἡ τοῦ τονισμοῦ διαφορὰ ἐν τῇ μεταφράσει ἐπὶ πλέον δὲ ἡ μεταλλαγὴ ἡ ἀντικατάστασις λέξεως μεταβάλλει τὴν ὑπόκρισιν. Τούτου ἔνεκα ἡ ἀποτυχία τῆς διδασκαλίας ἔργων παρ' ὑμετέρων ὑποκριτῶν ἡ καὶ ἡ μὴ πλήρης ἐπιτυχία αὐτῶν πρὸς τοῖς ἀλλοις ὀφείλεται πολλάκις καὶ ἐν πολλοῖς καὶ εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν ἔργων ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ θεάτρου ὑπὸ τοῦ τυχόντος μεταφραστοῦ. Ὁ μεταφραστὴς ὑπέρχει μεγίστην εὐθύνην ἐπὶ τῇ προξενηθοδομένην ἐντυπώσει δραματικῶν ἔργων καὶ τῆς ὑποκρίσεως.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αἱ ἀμέσως ἐπελθοῦσαι ἔορταὶ τοῦ Πάσχα κατά τε τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ κατὰ τὸ Ιουλιανὸν εἰς σιγήν σχεδὸν κατεδίκασιν τὴν γενικὴν πολιτικὴν, καὶ εἰ μὴ ὑπῆρχεν ἡ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις καὶ τὸ γερμανικὸν ἐπειδόμενον ἐπὶ τῇ ἔξωσε τοῦ γερμανοῦ ἀνταποκριτοῦ Ὀθωνος Βοράνδες, ὁ πολιτικὸς κόδιμος οὐδὲν θὰ εἴχε τὸ σπουδαῖον ζῆτημα, περὶ δὲ ηδύνατο τὸν προσδοχὴν αὐτοῦ νῦν συγκεντρώσῃ καὶ ἐν πλήρει ἀνέσει θὰ ἐνετρύχα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπὶ ταῖς ἔορταῖς τοῦ Πάσχα ἀπαντώντων ἄρθρων ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἐφημερίδων. Πολλὰ τούτων, ἐκθειάζουσαι τὴν κρατοῦσαν ἥτερηνικὴν τάσιν ἐν ἀπασι τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κύκλοις, ἀναδυμοσιεύουσι περίληψιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἐπελθόντων, καὶ, διατρανοῦσαι τὸ κρατοῦν ἀπανταχοῦ εἰσηνικὸν πνεῦμα, εἴχονται δύνατος τοῦτο κατισχύσῃ παντὸς ἐτέρου καὶ προλάβῃ οὐτω τοὺς ἀπειλουμένους διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ νῦν καθετῶτος κινδύνους. Ἰδίᾳ διαπρέπουσιν ἐν τῇ τάξει ταύτη τῶν ιδεῶν τὰ δργανα τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ἀπιγρόμως ἐκτοξεύουσι καὶ πάρθια βέλη κατὰ τῶν μὴ εἰς τὸν σύνδεσμον τούτον περιλαμβανομένων δυνάμεων, ἀτε διαπιστοῦντα δι-

τὰ τῆς τριπλῆς σημασίας κράτη ἔνα καὶ μόνον προτίθενται σκοπὸν τὴν περιθεσύγησιν τοῦ καθετῶτος καὶ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ὡσεὶ ταύτην ἡπειροῦν ἡ Γαλλία καὶ Ρωσία. Οὐδὲν ὄμοδογουμένως τὸ τριψηλότερον ἡ τὸ ἐντρυφᾶν κατὰ τὰς κοσμισθωτησίους ταύτας ἡμέρας περὶ τὰ ἔργα τῆς εἰούντης καὶ μπεμίαν ἀκούειν κατακραυγήν, προκαλοῦσαν τὸν φόβον καὶ τοὺς ἐνδοιασμούς· ἀλλὰ τότε ποιος ὁ λόγος δὲ δὸν μεγαλοποιεῖται μὲν οἱ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις, οἱ ἀποληξασι εἰς τὸν καταρτισμὸν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν Δουπουν ὡς κῆρυξ τοῦ πολέμου ἐπιδειταὶ ἡ ἐκ Γαλλίας ἔξωσις τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς βεροινινείας ἡ μεριδιανή στίας. Τί τὸ παρομοῦσαν τὸν Βορειογερμανικὸν καὶ τὸν ἔξακοντάρι καὶ πάλιν κατὰ τῆς Γαλλίας τοὺς κεραυνούς, οὓς ἐπὶ Βισμαρκ ἔξικόντισε κατὰ τὸ ἐπειδόμενον Σναΐβελε, πατρός τε καὶ νιοῦ, καίτοι μετὰ μικρὸν αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Α' ἀπεφαίνετο ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἐπάτασσε τὴν ἀδικίαν; Οἱ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικαὶ κρίσις, ἀλλεπάλληλοι ἐπερχόμεναι καὶ ἀποβάσαι οὐτως εἰπεῖν περιοδικαὶ ἔνεκα τῆς μεγάλης τῶν κατὰ καιροὺς κεραυνούς ὑπουργῶν ἐπιμονῆς δπως τύχωσι τῶν ποθουμένων ἄχρι κεραίας στεροῦνται τῆς σημασίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐν Γερμανίᾳ μεταλλαγῶν τῶν ἀρχιγραμματέων, αἵτινες ὑπεμφαίνουσιν μεταβολὴν διοκλήρου συστήματος πολιτικῆς ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων πολιτικῶν περιστάσεων. Ἀλλ' οὐτω συμφέρει τοῖς ἐν Βιέννη καὶ Βερολίνῳ νῦν παραστῶσι τὰ ἐν Γαλλίᾳ δύως προκαλέσωσιν ἀντιπεισπασμὸν ἐν Πετρουπόλει καὶ Μόσχᾳ καὶ ἀνασχατίσωσιν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις θύμοντας ἐν τῇ δόψῃ, τῇ ἀγούσῃ εἰς τὸ νῦν περιβληθῆ ἡ γαλλορρωδικὴ σημασία δριστικῶτερον τύπον καὶ νῦν ἐνισχυθῆ οὐτως ὁ κατὰ τῶν ἐποφθαλμιάσεων τῆς τριπλῆς σημασίας φραγμός. Αἱ ἐν αὐταῖς ταῖς πρωτευούσας τῶν συμμάχων κρατῶν ἀκουόμεναι κατακραυγαὶ κατὰ τῶν ὑπερόγκων στρατιωτικῶν δαπανῶν, αἱ μεμψιμοιριαὶ κατὰ τῆς ἀλγεινῆς τῶν οἰκονομικῶν καταστάσεως, οἱ ἐπελθοῦσα ἀπράξια ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ, τοσοῦτον ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ιθυνόντων κύκλων, ὡστε μία καὶ μόνη ἐν αὐτοῖς παραπτεῖται τάσις, οἱ τάσις τοῦ ἐμπεῦσαι δυσπιστίαν μὲν τοῖς ἐν Ρωσίᾳ περὶ τῆς διαρκείας τοῦ ἐν Γαλλίᾳ κυβερνητικοῦ συστήματος, πεποιθοῦσιν δὲ τοῖς οἰκείοις λαοῖς ἐπὶ τὴν ισχὺν καὶ τὸ κούτος τῆς τριπλῆς σημασίας συνεπείᾳ τοῦ διὰ τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως διλογοπιστία δῆθεν πρὸς τὴν Γαλλίαν χαλαροῦ λίαν τοὺς δεσμούς τῶν δύο κρατῶν καὶ κρατεῖ ταῦτα ἐν ὑποδεετέρᾳ θέσει ἔναντι τῶν τριῶν συμμάχων.

Ἄλλα καὶ ὅλως ἐδωτερικοὶ ὑπάρχουσι λόγοι δύως οἱ συνήγοροι τῆς τριπλῆς σημασίας διὰ δεινοῦ περιβάλλωσι χαρακτῆρος εἰμὶ τὴν ἐπελθοῦσαν κρίσιν, τούλαχιστον τὴν ἔξωσην τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος. Τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως μικρὸν ἐλπιζούμενος ἐπὶ τὴν ψῆφον τοῦ κοινοβουλίου, δύπερ δυσχερῶς δυνηθῆσεται ν' ἀντιστῆται τὰς ἀπορριψάστης τὸ περὶ διετοῦς θητείας νομοσχέδιον ἐπιτροπῆς καὶ τὰς ἀποφάσεοις αὐτῆς ν' ἀνατρέψῃ ἀρδοντα, δυνάμα δὲ ἀθεβαίου δητος τοῦ ἀποτελέσθματος τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς

νῦν έθνικῆς ἀντιπροσωπείας, πλαγία καὶ ἔμμεσος ἐπεζητήθη ὅδός πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκουμένου σκοποῦ καὶ ζητεῖται οὕτω νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ πρήγκηπος Βίσμαρκ πολλάκις ἐφαγμοσθεῖσα μέθοθος. Τῷ συνθήματι τούτῳ ἐπόμενα τὰ κυβερνητικὰ δργανα, ἄπερ σφρόνως ἀναλαμβάνουσι τὸ ἔργον ἐρπετῶν τοῦ κόμυτος Καπριέν, ὡς ἡδαν καὶ τοῦ προκατόχου, ἔξεμεταλλεύθυνσαν τὸ πάθημα τοῦ γερμανοῦ ἀνταποκριτοῦ Βράνδες κατὰ τρόπον, προκαλοῦντα τοὺς φόβους παντὸς φιλοπάτριδος καὶ δικαίως θίγοντα τὴν εὐθυκτὸν τῆς ὑπὲρ τῆς έθνικῆς φιλοτιμίας χορδῆν. Ἐν τῷ προσδώπῳ τοῦ Βράνδες προσεβλήθη λέγουσι τὰ εἰρημένα δργανα, σύμπασαν Γερμανία, πτις ὁφείλει ἔχειν ὑπὲρ ὅψιν πάντοτε ὅτι τὸ κατὰ αὐτῆς μῆδος τῆς Γαλλίας διατελεῖ εἰς τὸ ἐπακρον αὐτοῦ σημεῖον καὶ ὅτι αἱ κατὰ τὸ 1870 ἀκούσθεῖσαι κατὰ τῆς Γερμανίας φωναὶ οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐκλίπωσιν· ἀνάγκη ἐπομένως, συμπεραίνουσι τὰ ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν γράφοντα φύλλα, ὥπως μὴ ὑπολειφθῶσιν οἱ Γερμανοὶ ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ καταστῆσαι τὴν χώραν αὐτῶν ισχυρὰν καὶ προπαρασκευάσαι τὰ πολεμικὰ αὐτῆς μέδα κατὰ τρόπον, συντελοῦντα εἰς τὴν ἀποδότην τῆς ἐκρήξεως τοῦ κατὰ τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντόύλερον μίδους τῶν ἐν Παρισίοις. Διὰ τοιούτων ἐπιχειρημάτων, ὃν τὸ σαθρὸν καὶ ἀνυπόστατον ἐτεκμηρίωσαν τὰ ἐγκριτότερα τοῦ παρισιανοῦ τύπου, ἀποδείξαντος ὅτι μόνον ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν γερμανῶν συντακτῶν ὑπῆρχον τὰ προσαφθέντα τοῖς Γάλλοις, ζητεῖται νὰ πειθῇ ἡ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῶν Χοχεντόύλερον κοινὴ γγώμη περὶ τοῦ ὅτι ἡ Γαλλία, δυσθόρως ἔχουσα πρὸς τὴν ὑπαίθριαν αὐτῆς τοῦ 1870, φοβερῶς μαίνεται κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ ὅτι ἐπομένως ὁφείλει αὐτὴ νὰ προπαρασκευασθῇ δεόντως πρὸς ἀποδότην τοῦ ἀπειλουμένου κινδύνου. Ἀποτέλεσμα τῆς ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ἀνελίξεως τῶν πραγμάτων εἶναι βεβαίως ἡ συνδαλύσις τοῦ μίδους δύο λαῶν καὶ ἡ ἐκτράχυνσις τῆς κρατούσης ἐν Εὐρώπῃ τάξεως πραγμάτων παρὰ τὰς ἐπὶ ταῖς ἐσοταῖς τοῦ Πάσχα εἰρηνικὰς διακρούξεις τῶν ἐγκριτοτέρων ὁργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου καὶ τὰς ἐπανειλημένας διαβεβαιώσεις τῶν κρατούντων τὰς ἡνίας τῆς γενικῆς πολιτικῆς.

Τὸ τὴν ἐποψίν δὲ τῶν ἐδωτερικῶν ζητημάτων μετὰ τὴν Γαλλίαν, τὴν μείζονα προσοχὴν ἐπισπάται ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ ἔχουσα τὸ ιδιανδικὸν ζήτημα, καίτοι τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα ἐλάχιστα πυδόκησαν νὰ διαβιβάσωσι περὶ τῆς ἀρξαμένης ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης συζητήσεως τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἐν δευτέρᾳ ἀναγνώσει. Κατὰ ταύτην μεγάλην ἐπίκειται πάλι τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ τῶν ἔνωτικῶν φιλελευθέρων κατὰ τῶν γλαδστωνικῶν, ὡς εὐχερῶς ἔξαγεται ἐκ τῶν ἔξω τοῦ κινούσιον γινομένων. Πάντες σχεδὸν οἱ κορυφαῖοι τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος διωργάνωσαν συλλαλητήρια, ὅπου ἦγορευσαν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ιδιανδικῆς αὐτονομίας καὶ ἔχητον ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ κ. Γλάδστων, ἀνατρέπων τὸ ἐν τῇ ἀδελφῇ νήσῳ καθεστώς, ὑπονομεύει αὐτὴν ταύτην τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς ὑπάρχεως τοῦ ἡνωμένου βασιλείου. Ἰδίᾳ ὁ πρῶπον ἐπὶ τῆς Ιδιανδίας ὑπουργὸς κ. Βαλφούρ διαπρέπει ἐν τῷ πάλη ταύτῃ· ἀναπληρῶν οὗτος καὶ τὸν θεῖον αὐτοῦ,

τὸν μαρκήσιον Σαλισβουρῆ, ἀδθενοῦντα ἔτι καὶ ἀδυνατοῦντα ν' ἀναλάβῃ περιοδείαν ωτορικῆς ἐκστρατείας ἐναντίον τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἐν τῇ ἔξουσίᾳ, μετέβο τὸν παρελθοῦσαν τρίτην εἰς Βελκάστ, ὅπου ἀπινῶς ἔξετόξευσε τὸν κατὰ τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου φιλιππικὸν καὶ κατέκρινε τὴν ιδιανδικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Γλάδστωνος. Τὸ διοργανωθὲν συλλαλητήριον κέκτηται οὐ μικρὸν σημασίαν ἔνεκα τῆς ἐκ τῶν προτέρων προαγγελθείσης συνσύρευσεως ἀκροατῶν, ἐν οἷς τὸν πρώτην κατεῖχον θέσιν σημανοῦντα μέδην τῶν ἐργατικῶν όμιλων, τῶν καταπολεμούντων τὴν ιδιανδικὴν πολιτικὴν τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἔνεκα τῆς πολιτείας αὐτοῦ ἐν τῷ ζητηματι τῆς πάλης τῆς ἐργασίας ἐναντίον τοῦ κεφαλαίου. Συνάμα ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Γόρκ συντηρητικοῦ κόμματος προπαρασκευάζει διαμαρτυρίαν ἔγγραφον κατὰ τοῦ ιδιανδικοῦ νομοσχεδίου καὶ ζητεῖ οὕτω τὴν ματαίωσιν τοῦ μετὰ τοσούτου μόχθου ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ προσπάθειαι εἰς οὐδὲν συντελοῦσιν· ἐπομένως ἐλπίζεται μετὰ θετικότητος ὅτι μεθ' ὅλας τὰς προδόκωμένας σφοδροτάτας συζητήσεις ἐν τῷ κοινοβούλιῳ κατὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν ὁ κ. Γλάδστων θὰ τύχῃ τοῦ ποθουμένου, καὶ ναὶ μὲν ὑπάρχουσιν οἱ φρονοῦντες ὅτι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ἀπρόσποτόν τι καὶ νὰ διασπαθῇ ἡ μικρὰ ἀλλὰ συμπαγής πλειονοψήφια τῶν 42 ψήφων· παρατηρούτεον ὅμως ὅτι ἡ γνώμη αὐτὴ δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων· ἡ ἐν Οὐετεμντέρη κομματικὴ κατάστασις δὲν ὅμοιάζει πρὸς τὴν τοῦ 1886, ὅτε ἀποσχισθέντων τῶν ἔνωτικῶν φιλελευθέρων ἀπὸ τοῦ ὅλου τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ἀνετράπη τὸ ὑπουργεῖον Γλάδστωνος καὶ ἐγαταίθη ὡτοῦ τὸ ιδιανδικὸν νομοσχέδιον· αἱ κατὰ τὸν παρελθόντα αὐγούστον γενόμεναι ἐκλογαὶ διεξῆχθησαν ἐν πλάνοι γνώσει τῶν περὶ Ιδιανδίας σχεδίων τοῦ γνωστοῦ ὑλοτόμου τοῦ Χάβαρθεν καὶ οὐδεμία κατὰ συνέπειαν ὑπολείπεται ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὅτι ἡ τῶν 42 ψήφων πλειονοψήφια ἔσται συμπαγής καὶ ὅτι οὐδεὶς σχεδὸν ὑπάρχει φόδος περὶ ἀποσκισθέως τῶν ὑπαδῶν τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ὥσαν καὶ ἀπορρίψεως οὕτω τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐν Ιδιανδίᾳ αὐτονομίας.

Ἐκ τῶν μικροτέρων δὲ κρατῶν τὰ γενὲν σκανδιναυϊκὰ ἔχουσι τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξενικῆς ἀντιπροσωπείας, τὸ δὲ Βέλγιον καὶ ἡ Οὐλλανδία τὸ συνταγματικόν, ἡ Δανιμαρκία τὸ ζήτημα τῶν ὀχυλωμάτων τῆς πρωτευούσης αὐτῆς, ἡ Σερβία τὴν θορυβώδην σύνοδον τῆς νέας Σκουπτσίνης, τῆς δόποιας ὁ βίος φαίνεται βραχύτατος ἔνεκα τῆς ἐλαχιστῆς πλειονοψήφιας τῆς κυβερνήσεως, ἡ Ίσπανία τὴν σύνοδον τῶν βουλῶν αὐτῆς, ἡ Πορτογαλία τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὸ Μαυροβούνιον τὴν τετρακοσιότην ἐπετηρίδα τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ πρώτου σλαυτοῦ βιβλίου ἐν σλαυτικῇ γλώσσῃ, καὶ ἡ Ἐλλάς τέλος τὸ δάνειον μετὰ τὴν λαμπρὸν μάλιστα δεξίωσιν τοῦ κ. Θεοτόκη ἐν Λονδίνῳ, τὴν ύπεμψαίνοντα σημείον ὅτι οἱ τῆς ἐκδόσεως ὅροι ἔσονται λίαν ἐπωφελεῖς τῇ ἐλληνικῇ κυβερνήσει παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου ἰδέας τῆς ἀντιπολιτεύσεως.